

De Rusiñol a Francesc Llop, Gaudí com a nexa

En el marc del desè aniversari de l'intercanvi Erasmus+ entre l'Institut Dertosa i l'IGS Sassenburg de Gifhorn (Baixa Saxònia), l'edició d'aquest curs ha girat al voltant d'un tema que no només defineix gran part de la identitat catalana, sinó també l'expressió cultural europea: el modernisme català. Aquest projecte ha combinat visites, tallers i activitats participatives per apropar l'art i la

cultura a l'alumnat a través de les figures clau que el van fer possible.

Antoni Gaudí — El geni universal del modernisme

Cap figura del modernisme català té la dimensió internacional d'Antoni Gaudí i Cornet (Reus o Riudoms, 25 de juny de 1852–Barcelona, 10 de juny de 1926), considerat el màxim exponent d'aquest moviment artístic

i arquitectònic.

Gaudí va transformar l'arquitectura en una obra total d'art, integrant formes inspirades en la naturalesa, la llum, la geometria i la religió. El seu llenguatge estètic únic, caracteritzat per formes orgàniques, ceràmiques trencades (el conegut trencadís), i una visió estructural revolucionària, es pot veure en edificis que han esdevingut símbols universals: la Sagrada Família, Park Güell, Casa Batlló, Casa Milà o Casa Vicens.

Durant la visita de l'Erasmus+, l'alumnat va poder explorar la Sagrada Família des de dins, descobrint com Gaudí va passar més de quaranta anys dedicat a aquest temple i com la seua obra no només és arquitectura, sinó una poesia construïda amb pedra.

Aquest any, precisament, se celebra el centenari de la seua mort, un moment per reafirmar la importància del seu llegat i fer visibles les idees amb les quals Gaudí va repensar l'espai i la forma de l'arquitectura.

Santiago Rusiñol — L'ànima pintada del Modernisme

Santiago Rusiñol i Prats (Barcelona, 25 de febrer de 1861–Aranjuez, 13 de juny de 1931) va ser una figura clau del modernisme no només com a pintor, sinó també com a escriptor, dramaturg, col·leccionista i activista cultural.

Rusiñol va introduir una visió artística en què l'art no s'entén com a objecte, sinó com a forma de vida, promovent idees que transcendeixen la mera estètica i actuen sobre la cultura i la societat. La seua producció

pictòrica, amb més d'un miler d'obres, mostra una evolució des del naturalisme fins a un simbolisme profundament personal i emocional.

A Sitges, la seua casa-taller, el Cau Ferrat, esdevé un dels espais modernistes més importants del país. Aquest museu va ser concebut per Rusiñol no només com a taller de treball, sinó com a espai d'intercanvi, col·lecció i experiència artística, on pintura, forja, ceràmica i art decoratiu conviuen en una atmosfera que reflecteix l'esperit modernista.

L'Erasmus+ va incloure activitats inspirades en la filosofia de Rusiñol: entendre l'art com a experiència vital, no només com a objecte d'estudi.

Francesc Llop i Marqués — El color i la llum des de l'Ebre

En paral·lel als grans noms internacionals, l'intercanvi també ha projectat figures més properes però igualment significatives com Francesc Llop i Marqués (Campredó, 1873–Barcelona, 1970), considerat un dels pintors impressionistes més destacats sorgits de les Terres de l'Ebre.

Llop va desenvolupar una carrera artística notable, amb una estada a Mèxic entre 1901 i 1910, on va consolidar el seu llenguatge pictòric centrat en la llum, el color i el paisatge. El seu treball va ser reconegut internacionalment, incloent guardons en concursos i exposicions d'alt nivell, com l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929. El mític pintor asteca Diego Ribera el considerava com un dels europeus amb més talent.

La seua amistat amb Santiago Ru-

Emigdi Subirats
escriptor

siñol i la influència de moviments europeus van enriquir la seua obra i li van permetre inserir-se en els circuits culturals de la seua època. Justament l'Ajuntament de Campredó va donar el nom de Rusiñol a una cèntrica plaça del poble.

La Sala Francesc Llop de Campredó és un lloc on l'alumnat pot veure de primera mà aquesta obra i entendre com, tot i no ser una figura de gran fama internacional, la trajectòria de Llop il·lustra com l'art i la sensibilitat local són part essencial de la història de l'art.

Atansar l'art a l'alumnat

A través d'aquest recorregut —des de la fantasia orgànica de Gaudí fins a la mirada sensible de Rusiñol i la captació de la llum d'un pintor ebrenc com Llop— l'Erasmus+ ha volgut fer que l'art deixi de ser una matèria de llibres per convertir-se en una experiència viva. Els estudiants han vist com la història i la creativitat es projecten en edificis, pintures i espais que avui formen part del seu entorn cultural i patrimonial.

Aquest intercanvi revalida, després de deu anys, la importància d'atansar les grans figures de l'art i la cultura a les noves generacions, perquè l'art no només s'entengue, sinó que es visque i s'experimente des de dins.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

By Jokin
TWO DUEEN ELS PETITS CORSARIS